

[Maisted]

at overholde det. Det er selvfølgelig meget betryggende for den danske befolkning at vide, at den på sine skattebillerter har en række mennesker, som ikke drømmer om at overholde de betingelser, de er ansat på. Og det drejede sig altså om pædagoger, og hvad ved jeg.

Jeg forstår godt, at fru Birte Weiss, som er formand for radiorådet, planlægger at trække sig ud af folketinget. Det er meget indlysende: hun har opdaget, at Danmarks Radio og TV har langt større indflydelse i Danmark end det danske folketing, så det er jo en rimelig konklusion.

Men det vigtigste er, at ministeren har fremlagt en beredskabsplan, som er fornuftig, og som vil være anvendelig. Man ved, at man ikke kan tage højde for alle tænkelige situationer. Jeg vil dog vove den påstand, at risikoen for kernekraftkrig er noget større end risikoen for et uheld af den art, som er beskrevet som det værst tænkelige, f. eks. på et kernekraftværk. Vi ved også, at hvis noget frygteligt skulle ske, så ville vi selvfølgelig være ude af stand til at forebygge eller lave planer for, hvordan den danske befolkning vil reagere. Det er der ingen mennesker der kan. Men man kan, som det er beskrevet her, lave en fornuftig beredskabsplan, der tager hensyn til de uheld af meget mindre omfang, der kan opstå, og som selvfølgelig aldrig vil sætte den danske befolkning i virkelig fare.

Birgith Mogensen (CD):

At debattere Barsebäckværket i folketinget er blevet en årlig tradition, som CD mener vi godt kan undvære. Ved den svenske folkeafstemning den 23. marts 1980 vedtog befolkningen, at de svenske atomkraftværker inklusive Barsebäck skal nedlægges inden år 2005. Den folkevedtagelse tilkommer det ikke andre nationer at ændre. Hvad ville vi sige til det, hvis Sverige forlangte, at vi skulle nedlægge alle vore kulfyrede anlæg, fordi den giftige røgotorisk har kvalt træer, søer og vandløb i Sverige?

Og hvad er det så, vi diskuterer, og på hvilket grundlag? Vi diskuterer et atomkraftværks risiko for at forårsage den såkaldte værst tænkelige ulykke samt dens eventuelle følger, vel vidende, at en sådan ulykke end ikke ville kunne ske én gang mellem 8 og 80 millioner år. CD har den opfattelse, at denne

næsten usandsynlige risiko underbygger, at vi snarest muligt bør etablere miljørene kernekraftværker i Danmark, hvis vi vil undgå at blive kvalt af røg fra det overforbrug af kul, som er en kendsgerning om 8-10 år. I samme forbindelse bør nævnes, at kernekraft-el kan produceres til ca. 60 pct. af kul-elprisen.

Det underer mig, at OOA og visse politiske partier har kunnet oppiske en kraftig og følelsesladet stemning kontra Barsebäckværket i en ret stor del af den danske befolkning. Med det samme skal siges, at jeg ikke har noget imod, at følelser også råder i politik, men i dette tilfælde er følelserne accelereret fanatisk og hysterisk uden jordforbindelse. Til trods for at modstanderne af Barsebäckværket igennem radio og TV har haft alt for rig lejlighed til at tude folks øren fulde af urealistiske skræksætninger, har selvstændig kritisk sans gjort, at Barsebäcktilhængerskaren er blevet så stor, som tilfældet er. Men vi må indrømme, at de opinionsdannende modstandere har været dygtige reklamefolk. Faktum er, at modstandernes argumenter er løse og kunstige fantasipåstande. Der findes intet realitetsgrundlag, hvorpå de kan bygge beviser for, at Barsebäckværket er den truende heksekedel, de taler om - tværtimod.

USA og Sovjetunionen har produceret kernekraft-el i mere end 27 år. Der findes pr. dags dato ca. 250 atomkraftværker, og ingen kan påvise et eneste radioaktivt dødsfald i disse virksomheder. Derimod er der masser af beviser for sygdom og død forårsaget af det fossile brændselsforbrug. Men hvad med uheldet på Tremileøen i 1979, siger kernekraftmodstanderne. Og jeg siger det samme, nemlig at selv dette alvorlige uheld på et utidssvarende kernekraftværk fik ingen alvorlige følger for menneskets sundhed. Barsebäck er langt bedre sikret end omtalte USA-kernekraftværk, og sikkerhedsforanstaltningerne udvides, efterhånden som teknologien udvikles. Derfor er det sikkerhedssystemer, vi skal interessere os for.

Derimod finder jeg det ulogisk at diskutere en beredskabsplan. Dels er det teoretisk profetmageri i blinde, dels mener CD, at vi i hvert fald først skal se resultatet af den vigtige undersøgelse, USA har iværksat. Et amerikansk tidsskrift og civilingeniør Uffe Korsbech fra Danmarks tekniske højskole meddeler, at denne undersøgelse ligger klar om et års tid. Når CD er meget interesseret i denne